

[J. Oskar Andersen.]

ikke gaar til denne 4de Bygningsperiode, vil det, som allerede nævnt, være umuligt at føre denne Samling over i de nye Lokaler, man maa pakke omtrent Halvdelen af den ned, hvad der vil være i høj Grad farligt for disse dyrebare Ting.

Endelig vil jeg fremhæve endnu et Moment. Det er ikke saa længe siden, at et Dagblad interviewede Dr. Mackeprang om, hvornaar Publikum kunde faa Adgang til Samlingerne under den nye Opstilling, og Svaret lød, at man paa Grund af Omflytningsvanskelighederne ikke kunde sikre Publikum Adgang før 1935. Det forekommer mig, det er en meget stor Fordel, at vi ved at gennemføre den foreliggende Plan kan fremskynde Adgangen til Museet, som jo i Virkeligheden er Landets Stolthed.

Muligheden for, at denne Plan overhovedet har kunnet komme frem, skyldes jo delvis, at der ved Gennemførelsen af de første Bygningsetaper er blevet skabt ny Plads derved, at Loftet er blevet brandsikret, noget, som Bedømmelsesudvalget har en Del af Æren for. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard anførte, at den væsentligste Del af Æren herfor maatte lægges over paa Byggeudvalget; men uden at ville strides med det ærede Medlem herom, vil jeg gerne sige, at den største Ære sikkert tilkommer Arkitekten. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale overfor Tingets Medlemmer, at hele denne Sag har været lagt i en ualmindelig heldig Haand ved at være overdraget til Arkitekt Clemmensen, idet han har skabt os et Museum, om hvilket man maa sige, at det ikke blot arkitektonisk set er en smuk Gennemførelse af Planen, men tillige, at det rent praktisk set er fortrinligt gjort.

Dertil kommer, hvad der desværre ikke er saa almindeligt for de Arkitekter, der arbejder paa Statens Vegne, at Planen er gennemført indenfor de fastsatte økonomiske Rammer, ja, der er endog blevet Penge tilovers til Forbedringer af Bygningen efter den oprindelige Plans Tankegang, idet der er skabt det smukke Søjlegalleri ud mod Stormgade; endvidere er Gulvene blevet forbedret, ligesom Taget altsaa er blevet brandsikret. Dette sidste maa jeg hilse med særlig Glæde. Allerede ved Sagens oprindelige Behandling kæmpede jeg meget stærkt derfor; ganske vist tænkte jeg ikke paa, at man derved skabte mere Plads; men jeg syntes, det var en Sikkerhed, som var meget nødvendig. Nu er der imidlertid skabt en saadan Plads for Folkemuseet, at vi kan faa udmærkede

Forhold for baade Publikum og Administrationen.

Naar vi saa ser paa det økonomiske, frembyder Planen ogsaa store Fordele. Hidtil har Tanken været at opføre en særlig Bygning for Folkemuseet, og man har anslaaet Udgiften til 1 Mill. Kr.; ved Gennemførelsen af den foreliggende Plan vil Staten altsaa spare 600 000 Kr. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tog fejl, da han nævnte en større Sum; denne Sum angik den Plan at gennemføre en Ordning for Folkemuseet og Frilandsmuseet i Sammenhæng, saa der bliver ikke Tale om at spare saa meget, som det ærede Medlem mente. Men i vore Tider er 600 000 Kr. jo ogsaa en meget smuk Sum for Staten at spare.

Imidlertid skal efter det foreliggende Lovforslag Pengene skaffes til Veje ved et Statslaan, hvad jeg i og for sig for mit Vedkommende ikke har noget imod; men det ejendommelige er, at dette Statslaan skal bruges til Dækning af Udgifter, som er anvendt af Statskassen til de første Byggeperioder. Jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke har forstået dette, idet hans Udtalelser gik ud paa, at nu havde Staten leveret sin Del, og det var derfor rimeligt, at man ogsaa lagde noget over paa de kommende Slægter. Men det foreliggende Lovforslag er netop saaledes formet, at det lægger det hele over paa de kommende Slægter.

Jeg maa mene, at vi i Udvalget maa undersøge dette Spørgsmaal nærmere og se, om vi virkelig skal blive staaende ved den foreslaaede Ordning. Og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om dette er en Betingelse fra Ministeriets Side for Lovforslagets Gennemførelse, for hvis det, om jeg saa maa sige, er et Ultimatum, synes jeg, det er en alvorlig Ting, idet Fremtidens Slægter altsaa ogsaa kommer til at betale for, hvad vi allerede har bevilget og faaet gennemført.

Dette Spørgsmaal om Statslaanet fører ganske naturligt over i det sidste Punkt, jeg vil berøre, nemlig Spørgsmaalet om Frilandsmuseet. Det har jo hidtil været — og er vel ogsaa stadig — Rigsdagens Mening, at naar der gennemførtes et Lovforslag om Ordning af Nationalmuseet, skulde der ogsaa samtidig komme en Ordning af Folkemuseet og Frilandsmuseet. Nu sker det altsaa for Folkemuseets Vedkommende. Hvad angaar Frilandsmuseet, vil jeg gøre opmærksom paa, at det efter min Mening er paa høje Tid, at man fremsætter et Forslag om en Ordning ogsaa for dettes Vedkommende.

Jeg er glad over, at man med det her foreliggende Lovforslag har skrinlagt de